ÎN AȘTEPTAREA FLUIERULUI INAUGURAL

REPORTAJ
DE LA PREGĂTIREA
ECHIPELOR
PETROLUL, DINAMO
BUCUREȘTI, PROGRESUL
ȘI STEAGUL ROȘU

Parcă a fost ieri ! „Nocturna" de pe Republicii, partida dintre Dinamo București și Farul Constanța, ultimul meci din ediția 1965—66 a campionatului categoriei A, ultimul act dintr-o „piesă" cu atîtea lovituri de teatru, cu atîtea „suspense"-uri care ne-au ținut cu atenția încordată 26 de etape, spulberînd și renăscînd speranțe, înfăptuite, în cele din urmă, la unii, la alții neîmplinite — așa a fost și așa va fi întotdeauna fotbalul.

Ei bine, de acest ultim campionat, atît de viu în minte, parcă ne-am despărțit ieri.

Mai puțin romantici decît noi cei care privim fotbalul din tribună, „interpreții" — jucători și antrenori — au încheiat de mult socotelile campionatului trecut și se gîndesc la cel care bate la ușă. Se gîndesc — este un fel de a spune, pentru că alături de aceste gînduri se află o stare de fapte foarte obiectivă, am numi-o de anticipație, grăitoare prin ea însăși. Ne referim, evident, la pregătirile echipelor noastre. Modul cum privesc, cum au început și își desfășoară pregătirile, caracterizează la această oră seriozitatea cu care echipele noastre privesc viitorul campionat.

În rîndurile care urmează vom face o trecere în revistă a stadiului în care se află 4 din echipele care se bucură de simpatia a foarte numeroși iubitori de fotbal din țara noastră.

„Lovitura de începere" are ca adresă pe campioana noastră, Petrolul Ploiești. Numărîndu-se printre echipele care apreciază înțelepciunea vorbei „scoală-te devreme dacă vrei să ajungi departe", Petrolul se află la această oră foarte avansat cu... probele. Pentru o mai fidelă confruntare a acestei afirmații cu faptele, am transcris pentru dumneavoastră impresii, declarații, păreri prilejuite de recenta vizită pe care le-am făcut-o ploieștenilor la vila „Floricica" din Sinaia, „cartierul general" de odihnă și pregătire din această vară al campionilor.

Din Valea Rea la... Liverpool

Joi 28 iulie, ora 22. Pe bănci, în fața vilei, „colocviu C.M." între Badea, Mișu Ionescu, Mocanu, Dridea II, Moldoveanu și Iuhasz. Urcînd Valea Rea, cu cei peste 4.000 m de alergătură din timpul zilei, cei 6 comentează „finala de consolare" dintre echipele Portugaliei și U.R.S.S. „Țesătura" golului din min. 88, al lui Torres, ghionoul marelui — la propriu și la figurat — Iașin, etc.

Sărind meridianele, revenire la amintita Valea Rea, care atîtă, prin simpla ei numire, curiozitatea reporterului. „Ea este rampa noastră de lansare spre Liverpool" (deci un nou salt înapoi în Anglia — după cum se știe Petrolul va susține cu F.C. Liverpool primul său meci din C.C.E.) — ne spune, jumătate glumeț, jumătate serios, antrenorul secund Marinescu. În Valea Rea, o vale care își merită numele pentru duritatea sa, facem cîte două antrenamente pe zi. Urmărim în primul rînd realizarea unei temeinice pregătiri fizice și, mai ales, a unei bune rezistențe. În vederea acestui scop facem zilnic alergări, variate ca ritm și intensitate, de cîte 3—4.000 m. Aș mai adăuga că bălonul este folosit în aproape toate exercițiile noastre, manevrarea lui cu ușurință, „legarea" lui de picior fiind un deziderat major al echipei".

Cîteva cuvinte despre jucători. Badea, înaintașul central al echipei naționale, scos din lot, în ultima vreme, de o afecțiune stomacală, este complet refăcut și va juca în echipa ploieșteană încă din primul meci. Modest, el ne mărturisește : „Sper să apuc din nou o formă care să-mi dea dreptul să bat la poarta națională".

Mocanu, fundașul sting experimentat de acum un an al Petrolului și care în acest scurt răstimp a ajuns titular pe post în echipa națională, „l-a învățat pe de rost pe Hunt", adversarul său direct de la F.C. Liverpool, titular în echipa campionilor mondiali. „Am să-l joc foarte aproape — *ne spune el acum* — căutînd să scot, la intercepție, cît mai multe mingi adresate lui. Cred că e singura soluție. Așteptîndu-l să atace cu mingea la picior, am mult mai puține speranțe, fentele din mișcare, startul debordant și o excelentă protejare a balonului răpindu-mi șansele în duelul cu el".

Mișu Ionescu, care în toamnă împlinește 30 de ani, dar are numai 5 meciuri în echipa națională, se află sub puternica impresie a lui Iașin. „Colosal acest portar. Își timorează pur și simplu adversarii. Și are 37 de ani... Un minunat exemplu pentru mine care mă socoteam uneori bătrîn".

Mircea Dridea, care are o mult mai veche experiență internațională, ne expune ultima sa concluzie : „Golul este totul. Cu el cîștigă echipa ta, cu el descui lacătul inimilor. După ce am marcat trei goluri în Polonia, în meciul în care echipa țării noastre a învins cu 3—2 naționala poloncză, nu puteam, realmente, să mă plimb prin Ploiești. Eram oprit de zeci de ori de microbiști pentru autografe, declarații, descrieri etc. Așadar, goluri, cît mai multe goluri ! Aceasta este deviza mea pentru viitorul campionat".

O constructivă intervenție „la obiect" are antrenorul Nicolae Marinescu : „Pentru a ajunge însă la goluri, trebuie să încerci poarta de multe ori, în fiecare meci. Trecînd peste „ah"-urile și „oh"-urile spectatorilor atunci cînd ratezi. L-am văzut pe Eusebio șutînd zece metri peste poartă. Nimeni n-a exclamat, nici un coechipier nu i-a adus vreun reproș. Chit că vom nimeri spațiul porții numai în proporție de 10%, trebuie să șutăm spre ea de zeci de ori și chiar de o sută de ori într-un meci".

„Cuplajele bucureștene vor încînta din nou publicul"

— mi-a spus Viorel Mateianu, căpitanul echipei Progresul, aflat împreună cu colegii săi la Bușteni. „Ne pregătim cum nu ne-am pregătit niciodată, pentru a face o figură frumoasă în viitorul campionat. Vrem să fim la înălțimea celorlalte „trei mari bucureștene".

Antrenorul Petre Moldoveanu — martor la discuție — zîmbește rezervat la vorbele lui Viorel, care s-a cam „ambalat", și aduce o notă de discernămînt realist : „Așteptăm cu nerăbdare fluierul de început al campionatului. Băieții au o dispoziție excelentă și se pregătesc cu o rară tragere de inimă. Vom fi — am toate speranțele — la înălțimea exigențelor cat. A".

Pîrcălab : Un campionat în care vreau să dau totul !

Pe ocupanta locului 3, Dinamo București, am întîlnit-o la Predeal, la cabana Cioplea.

La prima vedere, deplină atmosferă de „week-end" : Octavian Popescu îl citește pe Minulescu, Varga cîntă, Ghergheli, Haidu, Nelu și Lică Nunweiller joacă remi, Popa circulă fălos în dreapta și în stînga, îmbrăcat cu tricoul internaționalului vestgerman Emmerich, pe care acesta i l-a dăruit la Ludwigshafen, iar Pîrcălab, întins pe un pat, meditează cu mîinile sub cap. Fiind cel mai ușor de „acroșat" într-o discuție, îl abordăm.

— Aștept noul campionat de parcă aș avea 15 ani. Vreau să joc.

— *Te gîndești cumva la un fruntaș pentru globul de argint ?*

— Nicidecum. Am poftă de joc și mă pregătesc cît se poate de serios ca să încep noua ediție „de sus". Vreau să dau în noul campionat totul. Să fie toată lumea mulțumită : spectatorii, antrenorii, colegii mei, eu și... logodnica mea. *(Iertați întîrzierea reporterului care nu v-a prezentat, din capul locului, noua calitate a „Săgeții Carpaților", aceea de proaspăt logodnic care explică poate și ea, într-un fel, optica... ușor schimbată a lui Ion Pîrcălab).*

Dar să trecem de la declarații la fapte.

Vineri 29 iulie, ora 16.45. Pe stadionul Tractorul din Brașov urmează să aibă loc un meci amical Dinamo București — Tractorul. Asupra orașului de la poalele Tîmpei se revarsă de circa o oră un adevărat potop. (Brașovenii au spus că de mult timp n-au mai văzut așa ploaie). Se va amîna meciul ? Nu. Fiind un important obiectiv de control în pregătirea echipei, antrenorul Traian Ionescu a decis jucarea lui. Pe un teren de zgură, acoperit de un adevărat lac, s-a disputat partida. I-am urmărit pe dinamoviști. Au jucat fără nici un menajament deși erau uzi pînă la piele și plini de noroi. Iar „cursa lui Pîrcălab" s-a repetat de nu știu cîte ori...

Revenind la caracterul antrenamentelor, vrem să subliniem intensitatea lor... englezească (există desigur o legătură cu călătoria în Anglia a lui Traian Ionescu care, în afara jocurilor C.M., a asistat și la antrenamentul unor echipe britanice) care își găsește însă o deliberată adeziune la toți jucătorii.

Silviu Ploeșteanu : Echipa va confirma în anul acesta

Pe antrenorul Steagului roșu l-am întîlnit în a treia zi de cînd începuse pregătirile. „Pregătiri pe care, într-un fel, nu le-am întrerupt de la sfîrșitul campionatului, ritmul și intensitatea lor crescînd progresiv în această perioadă" — *ne spune Silviu Ploeșteanu.*

Anticipînd viitoarea comportare a echipei sale, antrenorul brașovean ne-a declarat : „Cu o echipă tînără, dar nu necoaptă, mă aflu în stadiul unor examene care vor confirma, cred, experiența pe care am făcut-o cu jucătorii mei. Pescaru, Necula, Goran, Zaharia, Jenei etc. trebuie să se afirme definitiv în acest an. Am toată încrederea în ei".

— *Altceva deosebit despre echipă ?*

— Nimic extraordinar. Elevii mei s-au maturizat, nu numai pe terenul de joc, ei și în viață. Zilele acestea, patru din ei, Zaharia, Gane, Goran și Selimeși, se căsătoresc.

— *Revista noastră le urează multă fericire !*

Marius POPESCU

ÎN GIULEȘTI
REÎNCOLȚESC SPERANȚELE

Abia sosiți dintr-o scurtă vacanță, rapidiștii, grijulii ca înaintea oricărui start, și-au reînceput antrenamentele. Cum era și de așteptat înfocații suporteri și-au făcut și ei apariția la repetiții. L-am identificat, aici, pe „omul cu talanga", pe aceia care purtau placardele pe care scria : „Pele din Giulești", „Amarildo-Dumitriu" și pe mulți alții. Cu toții uitaseră că, în momentele cele mai grele, făcuseră jurămînt că vor vedea „Realul-Giulești" numai la televizor. Asta-i soarta „microbiștilor", să se autodezmintă. Unul a spus-o pe șleau : „La urma urmei Brazilia a pierdut „Zeița de Aur" și cu toate astea Cariocas tot la loc de cinste va fi".

Cu alte cuvinte, în Giulești încolțesc iarăși speranțe. Ne-o demonstrează comentariile aprinse ce se poartă în jurul echipei, interesul cu care sînt urmăriți „alb-vișiniii" pe teren.

Profitînd de un scurt răgaz, după un exercițiu, am cerut cîteva amănunte antrenorului Valentin Stănescu.

— După cum se observă toată lumea e la datorie, în frunte cu Dan și Ionescu. Nimeni nu pleacă, nimeni nu vine. Spre liniștirea acelora care se interesează de noi. Nu vreau să dau nici un „avans", dar intenționăm să începem bine, ca întotdeauna.

— Ce program aveți pînă la „primul gong" al campionatului ?

— Între 2 și 10 august, inclusiv, continuăm pregătirile la Predeal. În această perioadă susținem primul joc al sezonului (la 7 august) pe stadionul Republicii cu Știința București, întîlnire contînd pentru „Cupa de vară". La 11 august este prevăzută o altă partidă (de verificare) cu o echipă din Rîmnicul Vîlcea, Moreni sau București.

— La ce date susțineți celelalte întîlniri din „Cupa de vară" ?

— La 14 august jucăm cu formația Progresul București, iar la 18 la Pitești cu formația locală Dinamo. În sfîrșit, cu trei zile mai tîrziu are loc „repetiția generală" înaintea deschiderii campionatului. Este prevăzută o partidă pe Giulești, cu o echipă din campionatul regiunii sau din categoria C. Atunci ne vom fixa asupra „unsprezecelui" definitiv care se va deplasa la Constanța, pentru a juca cu Farul în prima etapă a campionatului din ediția 1966—1967.

— Care sînt obiectivele principale ale etapei pregătitoare pe care o parcurgeți ?

— Mai întîi, repunerea în formă a jucătorilor în general și, în special, lucru intens cu cei care bat la poarta afirmării : Ștefan, Costea, Marian Popescu, Mitroi, Neagu și Adrian Popescu.

— Intenționați să-i preferați lui Dumitriu, Ionescu, Dan sau Greavu ?

— Asta depinde de ambiția fiecăruia, de seriozitatea cu care vor munci. Un singur lucru dorim : să prezentăm pe teren o ECHIPĂ în adevăratul înțeles al cuvîntului.

S. T.

Rapidiștii în linie...

Foto : PETRE COZIA

NE SCRIU CITITORII

DE CE A RETROGRADAT METALUL TÎRGOVIȘTE

Am asistat, zilele trecute, împreună cu alți tovarăși de muncă, la o ședință de analiză a activității secției de fotbal a asociației sportive „Metalul" Tîrgoviște.

S-a arătat că în turul campionatului, „Metalul" se situase pe locul 2 în serie, ceea ce dădea tuturor speranțe că va fi printre noile promovate în categoria A. Au urmat apoi cunoscutele și dureroasele înfrîngeri din retur, chiar pe teren propriu. Iubitorii fotbalului din Tîrgoviște au văzut, după cîteva luni, că echipa lor favorită ocupă ultimul loc din clasament, cu numai opt partide cîștigate din 26 — trei fiind nule, iar 15 pierdute. Priveau și nu le venea să-și creadă ochilor..

Care să fie, oare, cauzele unei asemenea comportări ?

Vorbitorii au subliniat o carență care putea fi eliminată la timp: insuficienta preocupare din partea conducerii uzinei, a asociației, ca și a U.C.F.S.-raion Tîrgoviște, pentru activitatea jucătorilor din echipă.

Succesele din tur i-au determinat pe aceștia să creadă că în retur ei vor face o simplă plimbare pentru a bate din nou la poarta categoriei A...

Vorbitorii, Eugen Popescu, Marcel Florescu, Petre Fleicuș, Vasile Costea, Ion Nedelea, Lazăr Radu și alții au scos în evidență că munca de educație cu jucătorii era complet nulă. Unii dintre aceștia — elemente de bază în echipă, ca: Marcu Ștefan — portar, Bălăceanu Grigore — centru înaintaș, nu participau la antrenamente, din cauza nopților pierdute. O asemenea comportare a influențat negativ și pe alți tineri jucători: Titi Ionescu, Ion Avramescu, Stelian Prăzaru etc. O totală lipsă de interes, ca și de autoritate a vădit antrenorul Ștefan Bădin. El nu s-a îngrijit de aplicarea planului de muncă (dacă îl va fi avut cumva...) și nici de alte probleme.

Președintele Asociației „Metalul", tov. Gh. Apachitei, a căutat să dea vina pe... deficitul bugetar, înregistrat încă de pe vremea cînd echipa se afla în A. Realitatea este că asociația, prin conducerea ei, n-a știut să gospodărească bine bugetul.

Consiliul regional U.C.F.S. Ploiești, consiliul raional U.C.F.S. Tîrgoviște, consiliul asociației „Metalul" Tîrgoviște trebuie să treacă la măsuri operative pentru a crea un nou climat în secția de fotbal, prin instaurarea disciplinei, întinerirea lotului de jucători și printr-o muncă temeinică de pregătire și educare.

Așteptăm o schimbare radicală în comportarea echipei metalurgiste, ca răspuns la dragostea și entuziasmul nostru pentru fotbalul tîrgoviștean.

MARIN SAFAR
strungar
Uzina de Utilaj Petrolier
Tîrgoviște